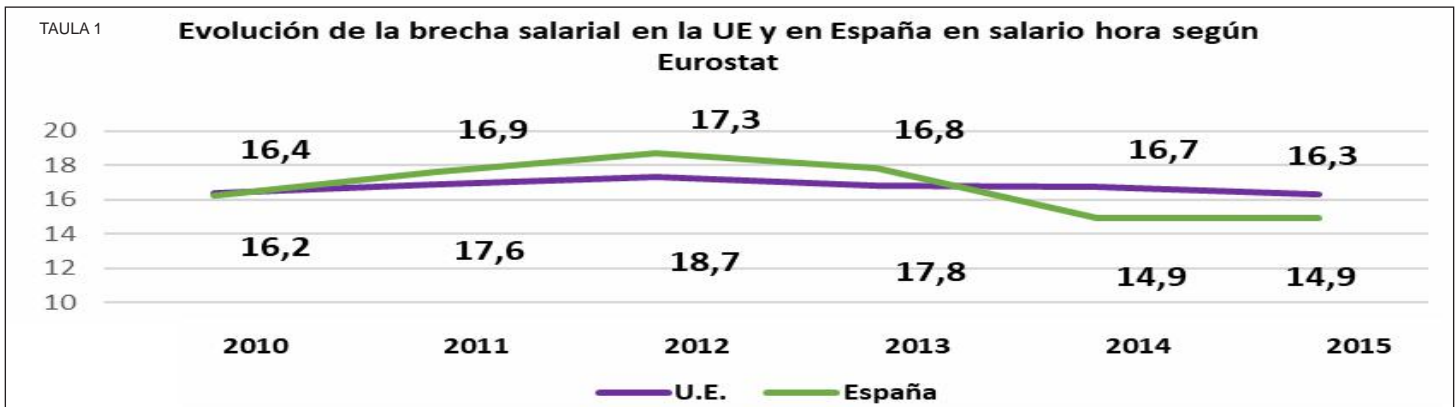

DEBAT CIUTADÀ (LXIX): DIA INTERNACIONAL DE LA DONA BRETXA DE GÈNERE: SALARIS

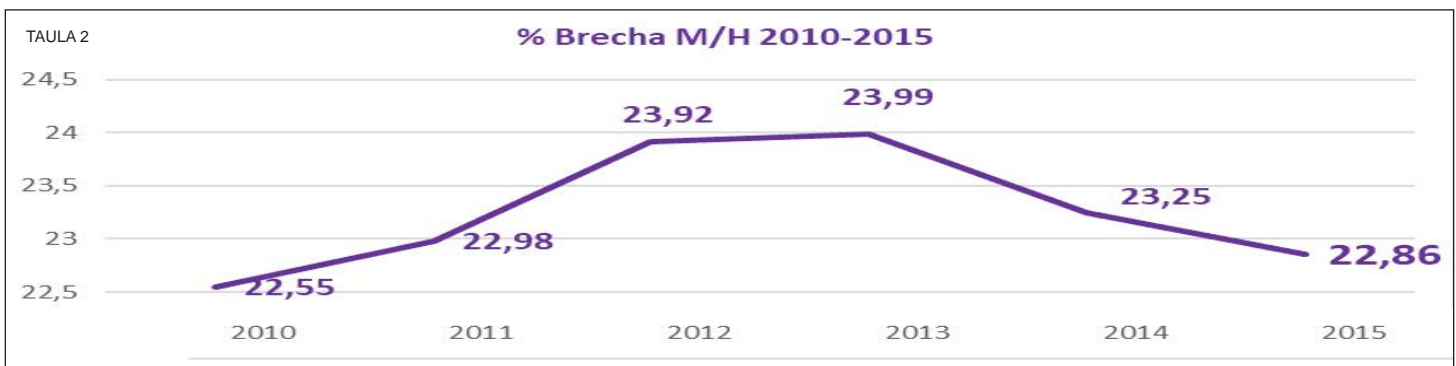
Per determinar la bretxa salarial utilitzem dues fonts d'informació, la primera correspon al càlcul de la bretxa salarial efectuada per l'EUROSTAT, i la segona la realitzada per l'INE mitjançant la "Encuesta de estructura salarial". Els resultats numèrics són diferents si comparem els dos índexs, però l'anàlisi és comú. L'EUROSTAT no inclou per al càlcul de la bretxa, les empreses de menys de 10 treballadors/es. Per la seva banda, l'INE inclou tot el teixit empresarial. Per la nostra anàlisi posterior ens basarem en les dades de l'INE, perquè resulten més significatives, ja que inclouen a totes les empreses.

Font: UGT. Departamento Confederal de la mujer trabajadora segons dades d'EUROSTAT

Mentre que la bretxa mitjana en la Unió Europea (Taula 1) s'ha reduït lleugerament, la bretxa salarial a Espanya es manté en el mateix percentatge respecte a l'any anterior, i triplica a països com Itàlia i duplica a estats com Polònia.

La bretxa salarial de gènere a Espanya (Taula 2) se situa per sobre de la de 2010. Les escasses o nul·les pujades salarials, un 1,37 % de mitjana per a tots dos sexes en sis anys, unides a l'augment dels preus en aquest període, amb una variació a l'alça de l'IIPC d'un 8,1 %, ha suposat una pèrdua de poder adquisitiu per a les dones del 6,52 %, per sobre de la ja elevada pèrdua dels homes del 6,13 %.

Font: UGT. Departamento Confederal de la mujer trabajadora segons dades de les Encuestas de estructura salarial de l'INE

Amb la col·laboració d'

LES DONES PERCEBEN EIS SALARIS MÉS BAIXOS

Al conjunt d'Espanya, la bretxa salarial de gènere és del 22,86%. Alhora un 67,24% de les dones percep un salari per sota del Salari Mínim Interprofessional (SMI)

EVOLUCIÓ DE SALARIS Y BRECHA SALARIAL 2010-2015

Año	Ambos sexos	Mujeres	Hombres	% Brecha Salarial	Brecha Salarial en euros	Variación del IPC
2010	22.790,20	19.735,22	25.479,74	22,55	5.744,52	1,8
2015	23.106,30	20.051,30	25.992,76	22,86	5.941,46	-0,5
Evolución	+1,37 %	+1,58 %	+1,97 %	+0,31	-196,94	+8,1

Font: UGT. Departamento Confederal de la mujer trabajadora segons dades de les Encuestas de estructura salarial de l'INE

L'evolució dels salaris (Taula 3) és mínima, des de 2010 l'augment salarial ha estat d'1,37% (1,58% les dones i 1,97% els homes). En conseqüència es manté una bretxa salarial de gènere força elevada (22,86%) que encara que sigui mínimament ha augmentat +0,31% entre el 2010 i 2015.

Durant el període de crisi el concepte i realitat del/la treballador/a (persones actives en el mercat laboral) POBRE va prendre carta de ciutadania. Aquests/es treballadors/es pobres no han deixat d'augmentar en els últims sis anys analitzats. Passant d'un 10,22 % al 12,27 % del total de la població assalariada, que va percebre quantitats entre els 633,30 euros en 2010 i els 648,60 euros en 2015.

El saldo de sis anys del Govern del PP, ha estat la pèrdua de més de 800.000 ocupacions i l'augment en un 16,71 % dels perceptors com a màxim d'una vegada l'SMI. Una de cada 8 persones amb ocupació, reben salaris

equivalents o inferiors al Salari Mínim Interprofessional. Més d'un milió vuit-centes mil persones dels més de catorze milions amb un treball per compte d'altre.

Però ser pobres malgrat tenir una ocupació, afecta encara més a les dones: del total de treballadors/es per sota de l'SMI un 67,24% correspon a les dones, mentre que als homes els correspon un 32,76%. Dels gairebé dos milions de perceptors de quanties que amb prou feines aconseguen quantitats entorn dels 600 euros bruts mensuals, dos de cada tres d'aquests perceptors, són dones. Els percentatges de dones d'aquests salaris ínfims, no han baixat en sis anys del 65 %.

Aquesta realitat es pot considerar estructural, donada la composició del nostre mercat laboral les dones que accedeixen a una feina comencen cobrant unes quanties més baixes que els homes tot i tenir la mateixa categoria i tasques. A més les dones són les més afectades per la precarietat i la contractació a temps parcial.

Taula 4

Población asalariada que percibe por debajo del SMI desagregada por sexo

Font: UGT. Departamento Confederal de la mujer trabajadora segons dades de les Encuestas de estructura salarial de l'INE

BRETXA SALARIAL A TEMPS COMPLET I TEMPS PARCIAL

La infravaloració dels treballs exercits per dones, les porta a concentrar-se en les ocupacions pitjor remunerades i de menor reconeixement social. Però a això se li afegeix que en un important nombre de casos, aquests treballs poc remunerats, que es troben en les categories més baixes de les escales salarials, a més estan topades per a la promoció.

Si quatre de cada deu ocupacions a temps complet, són exercits per dones, la xifra es dispara quan es tracta de jornades a temps parcial, exercides per set o vuit dones cada deu d'aquestes ocupacions. El percentatge de dones amb ocupació a temps parcial es manté en el temps, els seus salaris són cada vegada més baixos i la bretxa de l'últim any duplica la de l'anterior.

Fa dos anys l'OCDE alertava a Espanya per l'abús de la contractació a temps parcial, L'any passat va ser el Tribunal de Justícia Europeu, en relació a la protecció social d'aquestes treballadores, que considerava que reben un tracte discriminatori en ser aquestes les destinatàries de

més del 70 % d'aquesta modalitat de contractació. Les bretxes salarials més elevades es produeixen en activitats administratives (33,99%) i serveis (33,73%).

Durant dècades per part de la representació empresarial, es va mantenir que la discriminació salarial era deguda al fet que les dones teníem menys formació que els homes. Tenir una llicenciatura o un grau universitari no garanteix l'absència de discriminació.

L'any 2015, a Espanya les dones representaven el 52,36 %, però les bretxes salarials són fins i tot més altes per a les dones de major qualificació.

TIEMPO COMPLETO

Taula 5	Salarios Medios Anuales Mujeres	Salarios Medios Anuales Hombres	% Brecha Salarial	Diferencia en euros	% de mujeres sobre el total de la población asalariada a tiempo completo
2010	23.932,01	27.335,23	12,45	3.403,22	42,03
2015	25.045,91	28.509,14	12,15	3.463,23	42,45

Font: UGT. Departamento Confederal de la mujer trabajadora segons dades de les Encuestas de estructura salarial i l'EPA.INE

El 59,43 % de les dones amb treball a temps parcial diuen no haver trobat una jornada a temps complet. Solament el 12,61 % de les dones que tenen un treball a temps parcial, manifesten exercir aquest tipus de jornada per dedicar-se a cura de familiars.

No sabem si aquest 12,61 % de dones que opten per aquesta modalitat de jornada, ho farien si disposessin

d'estructures d'acolliment suficients: escoles infantils, centres de dia o un altre tipus d'ajudes al domicili familiar.

La jornada laboral és la primera via de discriminació salarial, que no solament perjudica les economies de les dones quan estan treballant, sinó que afecta la protecció social al llarg de les seves vides laborals i quan aquestes han conclòs, en les seves jubilacions.

TIEMPO PARCIAL

Taula 6	Salarios Medios Anuales Mujeres	Salarios Medios Anuales Hombres	% Brecha Salarial	Diferencia en euros	% de mujeres sobre el total de la población asalariada a tiempo parcial
2010	10.133,18	10.960,91	7,55	827,73	79,32
2015	9.851,64	10.538,84	6,52	687,20	74,19

Font: UGT. Departamento Confederal de la mujer trabajadora segons dades de les Encuestas de estructura salarial i l'EPA.INE

L'estructura econòmica de les nostres illes es basa, fonamentalment en els serveis lligats al turisme, i lògicament, les seves formes de contractació corresponen a una activitat temporal i una tendència a la precarietat i a contractes a temps parcial.

És molt possible que una dona, treballadora no qualificada en el sector serveis, no fugi al llarg de la seva vida professional de la categoria laboral amb la qual va accedir a una ocupació. Independentment que a l'inici o durant la

seva trajectòria laboral hagi aconseguit una qualificació molt superior a la requerida per a l'acompliment de les seves funcions.

Solament una de les ocupacions, exercides majoritàriament per dones, Tècnics i professionals científics i intel·lectuals de la salut i de l'ensenyament, supera el salari mitjà anual. La resta de les ocupacions feminitzades estan molt lluny d'aproximar-se al salari mitjà anual. És al que cridem la segregació vertical que discrimina a les dones.

A MODE DE CONCLUSIONS

Com es pot veure, estem enfora de complir amb el tractat de la UE, la Constitució Espanyola i l'Estatut dels Treballadors. En especial les recomanacions de la Comissió Europea en matèria d'igualtat en les retribucions, aprovades els anys 2012 i 2014, que com a mínim ens permetrien una avanç cap a l'eliminació de les discriminacions salarials per raó de gènere.

- La bretxa salarial, segons l'última Enquesta Anual d'Estructura Salarial, es va situar a Espanya, l'any 2015 en un 22,86 %, per sobre de la bretxa que teníem en 2010 (22,55%). És a dir, 7.065.200 dones assalariades van deixar de percebre de mitjana 5.941,46 euros anuals, la qual cosa eleva la diferència a una xifra total de 41.977.603 euros que van rebre menys les dones en relació als homes.

- La bretxa salarial es dona en ocupacions amb jornada a temps complet (el 42,45% els ocupen dones i la bretxa és del 12,15%), i amb jornada a temps parcial (un 74,19% d'aquests contractes són per a dones i la bretxa és del 6,52%). Cal tenir en compte que gairebé el 60% de les dones que treballen a temps parcial ho fan de manera involuntària, perquè no troben un treball a temps complet.

- A major edat, major bretxa salarial (la major bretxa, 48,53% es dona en dones que segueixen treballant passats els 65). Les dones d'entre els 55 i els 59 anys estan afectades per diferències salarials que arriben al 27,78%.

- La contractació indefinida pot garantir certa continuïtat en l'ocupació però l'igualtat salarial entre homes i dones. Els contractes a temps parcial, no justifiquen la bretxa salarial, l'augmenta.

- Totes les activitats exercides majoritàriament per dones es troben per sota del salari mitjà anual, 23.106,30 euros bruts anuals de mitjana, a excepció de les dones assalariades en les Activitats Sanitàries i de Serveis Socials, que superen lleugerament la mitjana. Les treballadores de l'Hostaleria perceben la meitat del salari mitjà. Queda patent la infravaloració del treball de les dones. El 70% de la població assalariada, (1.285.160 persones) amb ingressos menors al SMI són dones.

- La formació no corregeix la bretxa salarial. Les treballadores no qualificades ocupades en serveis suporten una bretxa del 31,56%, la més alta per ocupació, i les treballadores qualificades de les indústries manufactureres suporten una bretxa del 28,18%.

- En relació al poder adquisitiu, entre 2010 i 2015, l'IPC General va llançar un 8,1 % de pujada acumulada en aquest període, els salaris de les dones en aquest període es van veure augmentats en un 1,58 % i els de els homes en un 1,97 %, per tant les dones acumulen una pèrdua d'un 6,52% de poder adquisitiu enfront del 6,13 % de pèrdua dels homes. Pèrdues severes en tots dos casos que tenen una major repercussió en els ja de per si salaris baixos de les dones.

Vuit de cada deu persones respecten el dia de recollida de trastos. *¿tu?*

Treu els trastos i mobles vells el dia que toca al teu carrer i ajudaràs a tenir una ciutat neta.

Servei de recollida de trastos, cada dia un barri.

Per a més informació: 900 724 000 · www.emaya.es

EMAYA
Vivim Palma verda